

води топоветѣ, безъ да гледа, че се сипѣхѫ куршуме бѣ казацитетѣ.

Тараcъ оште отдалече видѣше, че ште да пати сичкиятъ незамайковски и стебликовски таборъ, и извика силно: „Излѣзте по-скоро изъ между колата и качвайте се сѣки на конь!“ Но не бихѫ фтасале да направятъ това, ако да не бѣ ударилъ Остапъ въ среджта, отърва у шестина топчие фитилетѣ; само у четворица не можѣ; поляцитѣ го отгонихѫ назадъ. А въ това време другоземецъ капитанъ сами зе въ рѣка фитилъ, да подпали най-голѣмиятъ топъ, какъвто никой отъ казацитетѣ не бѣ видвалъ до тогава. Страшно зѣвѣше той съ широкото си устие, и хилядо убийства гледахѫ отгамъ. И като грѣмнѫ той, а слѣдъ него други три, та потресохѫ земѣнта, много плаче донесохѫ! Не за единъ казакъ ште заридае стара майка и ште удари стари си грѣди съ сухи рѣци; не една вдовица ште остане въ Глуховъ, Немировъ, Черниговъ и други градове. Сѣки денъ ште, горката, да припка на пазарътъ и да запира сичкитѣ пѧтници, да ги изгледва въ очитѣ, нѣмали между тѣхъ единъ най-милъ отъ сичкитѣ: по прѣзъ градътъ ште мине много сѣкаква войска и между тѣхъ сѣ не ште да има единъ най-милъ отъ сичкитѣ.

Половината отъ незамайковски таборъ като че не е ни била! както убива градъ цѣла нива, дѣто сѣки класъ се хубавѣе, като една жътица, така и тѣхъ уби и положи.

Ама пакъ какъ се спусвахѫ казацитетѣ! какъ се залувиахѫ сичкитѣ! какъ планижъ войводата Кукубенко, като видѣ, че нѣма половина та отъ ордията му! влетѣ той съ другигъ незамайковци въ самата среда, сърдитъ изсѣче като зелка първиятъ, който му се испрѣчи предъ очитѣ, мнозина конници свали отъ коньетѣ, промъжна се къмъ топчиетѣ и отби единъ топъ; а тамъ, гледа, труди се умански войвода, и Степанъ Гуска отнѣлъ веке главниятъ топъ. Оставилъ той ония казаци и удари съ своитѣ въ друга неприятелска навѣлица: дѣто минѣхѫ ония незамайковци — улица ставаше! дѣто се обѣрнѣхѫ — кръстопътъ! Видѣши се ясно, какъ бредивахѫ и падахѫ като снопе поляцитѣ. А прѣдъ самитѣ кола Бовтузенко, а отпрѣдъ Черевиченко, а край далечнитѣ кола Дегтяренко, а задъ него войвода Въртиопашка. Двамина шляхтича¹⁾ дигижъ Дегтяренко на муздракъ и нападна на трети опо-

1) Сипове на шляхтата.